

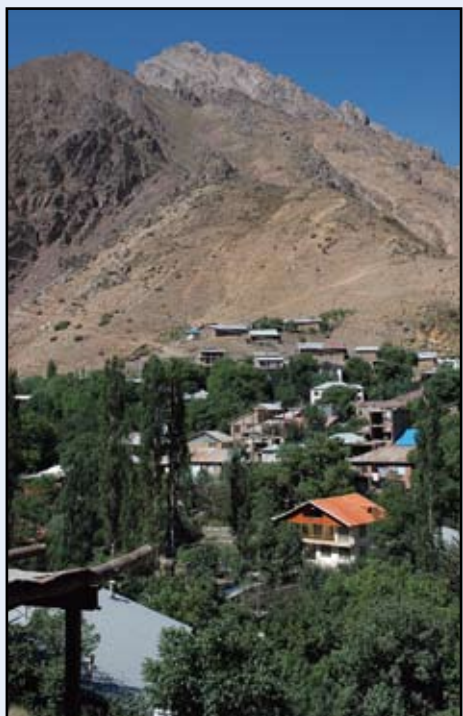
نگاهی به روستاگردی

مردم بالادست چه صفایی دارند

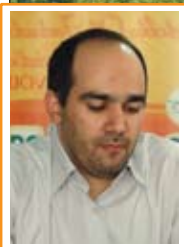
مدیران، سرمایه‌گذاران، کارخانه‌داران و کارشناسان و کارمندانی که ایامی برای تعطیلات و تفریح و پولی برای هزینه کردن دارند، اولین آرزویشان «روستاگردی» و «طبیعت‌گردی» است. امروز در آمریکا، استرالیا و حتی ترکیه روستاهای زیادی را با هدف جذب Agroturism آماده پذیرایی از جهانگردان و گردشگران کرده‌اند.

با این کار روستا توسعه یافته و اشتغال و بهره‌وری در آن ایجاد می‌شود. فرهنگ‌ها مبادله می‌گردد و چنانچه دولت نگاه حمایتی خود را (توسعه پایدار روستا) جدی و عملی بکند، هرگز روستایی یا فرزندش به خاطر درمان، آموزش، تامین نیازها و مسایل اداری بر حجم ترافیک و سنگینی کار شهرها نمی‌افزاید. بلکه شهری‌های گریزان از فضای سربی و خستگی‌های کار و زندگی ماشینی، فرصتی پیدا می‌کنند تا در سایه آرامش و فضای سبز و محیط طبیعی و بکر روستا و محصولات روستایی و صفای مردم ده لحظات و روزهایی از شهر دور شوند. یک خانواده با یک چادر سفری و یک پتو حتی با وسایل نقلیه عمومی به روستاهای حاشیه شهرها که حداکثر ۲۰ الی ۵۰ کیلومتر در شهرهای بزرگ مثل تهران و ۲-۳ کیلومتر در سایر شهرها فاصله دارد بروند. در میان خانواده‌های روستایی که شاید اقوامشان نیز باشند، ایامی بگذرانند، از محصولات آنها خرید کنند، در کنار رودخانه و باغ و مزرعه‌شان اتراق کنند و عصرگاهان با رویی گشاده به شهر بازگردند.

در این میان نقش آژانس‌های توریستی، تورگردانان و مدیران و لیدرهای تورها بسیار اثرگذار است. آنها با مطالعه و پیگیری، نقاط خوش آب و هوا را بررسی و امکانات را محاسبه و ارزیابی کرده و برنامه‌های سفرهای توریستی و گردشگری در روستاها را طراحی می‌کنند.

کشاورزی و اصل ۴۴

مهندس ابوالحسن خلیلی
دبیر انجمن صنایع غذایی کشور

مهندس ابوالحسن خلیلی، دبیر انجمن صنایع غذایی کشور از جمله تصمیم‌سازان توانای بخش بخصوص در زمینه صنایع غذایی و صنعت روغن کشور است. وی دیدگاه‌های جالب توجهی پیرامون مسایل کلان بخش و اقتصاد کشاورزی دارد. مطلب ذیل عنوان سرمقاله شماره ۲۷، مجله آفتابگردان است که به قلم توانای مهندس خلیلی به رشته‌ی تحریر در آمده است.

بیش از دو سال از فرمان مقام معظم رهبری در خصوص پیاده‌سازی اصل ۴۴ قانون اساسی می‌گذرد. فرمانی که هدف آن تامین عدالت اجتماعی، گسترش مالکیت مردم، افزایش سهم بخش‌های خصوصی و تعاونی در اقتصاد ملی، افزایش سطح اشتغال عمومی، ارتقای کارآیی بنگاه‌ها و در نهایت ایجاد شتاب در رشد اقتصاد ملی بوده است.

دها سمنیار، کنفرانس و همایش نیز حول محور اصل ۴۴ طی دو سال اخیر در کشور برگزار شد و همه سخنرانان بر ضرورت اجرای اصل ۴۴ به عنوان تنها گزینه موجود برای خروج از بن‌بست فعلی اقتصاد ملی تاکید کردند.

وزیر محترم اقتصاد نیز اخیرا در سخنرانی خود حجم واگذاری‌های دولتی در دولت نهم را ۳۷ هزار میلیارد تومان عنوان و آن را دلیل مستندی بر حرکت دولت در راستای اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ خواند.

به واقع این سوال جدی مطرح است که پس از گذشت ۲ سال از طرح موضوع اصل ۴۴، آیا میزان مشارکت بخش خصوصی و تعاونی در اقتصاد باید ملاک عمل قرار گیرد یا حجم واگذاری سهام دولتی؟! بخش کشاورزی از جمله بخش‌هایی است که نزدیک به ۹۵ درصد آن توسط بخش خصوصی مدیریت می‌شود، اگرچه حضور گسترده دولت در قیل از کاشت (تولید بذر، نهال و...) و بعد از برداشت (بازرگانی) سبب گردیده تا تلاش سبز بخش خصوصی کمتر جلوه نماید، ولی اندک توجه به نفوس برنامه‌های اصل ۴۴ می‌توانست رونق و اثربخشی خاصی را در این بخش به همراه داشته باشد.

از این رو در تاریخ ۸۷/۹/۱۶ در مجلس طرحی تصویب شد که براساس آن ضرب‌الاجل یک‌ساله‌ای به دولت برای واگذاری کلیه شرکت‌های دولتی در بخش کشاورزی به بخش خصوصی داده شد و نشان از آن دارد که حرکت به سمت خصوصی شدن با الزامات جامعه همخوانی ندارد.

در این طرح وزارت جهاد کشاورزی مکلف گردید حداکثر تا یک سال پس از تصویب این قانون زمینه‌های افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی را فراهم و به مرحله اجرا درآورد.

اگر اصل ۴۴ و پیگیری‌های مقام معظم رهبری نتوانست گره کور مشکل بخش کشاورزی کشور را حل نماید، بعید به نظر می‌رسد که تصویب طرح جدید در مجلس و تعیین ضرب‌الاجل یک‌ساله بتواند این مشکل را حل کند.

نبود فضای کارشناسی لازم در بخش کشاورزی، اثرات آنی تحولات جهانی در بخش کشاورزی، نبود حمایت‌های لازم در بخش تحقیقات کاربردی، عدم آرایه الگوی مناسب کشت در کشور، عدم پیگیری سیاست‌های تصویبی و عدم مشارکت بخش خصوصی و تشکل‌های مربوطه در تدوین سیاست‌های بخش، شاید از جمله دلایل ناکارآمدی کشاورزی کشور است که اندکی توجه می‌تواند تولیدات باغی و زراعی ایران را از یکصد میلیون تن به راحتی به مرز بیش از ۳۰۰ میلیون تن برساند. ان‌شاءالله.